

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Mfv.III.10.709/2012/4.szám

A Kúria a dr. Nádas György ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Debreceni Munkaügyi Bíróságon 6.M.800/2011. számon indított és a Debreceni Munkaügyi Bíróság 2012. május 18-án kelt 6.M.800/2011/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Debreceni Munkaügyi Bíróság 6.M.800/2011/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Azigénylő 2011. február 11-én előterjesztett szolgálati idő elismerése iránti kérelmét elbírálva a Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága határozatával megállapította, hogy 41 év 133 nap szolgálati idővel rendelkezik, amelyből a nők kedvezményes öregségi teljes nyugdíj jogosultságához 33 év és 215 nap minősül keresőtevékenységgel járó vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonyban töltött időnek. Utalt a határozat indokolásában arra is, hogy a 40 év jogosultsági időn belül a kötelezően kereső tevékenységgel járó vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonyban szerzett szolgálati idő minimum 32 év [a társadalombiztosítási

nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 18. § (2a)-(2d) bekezdés, a Tny. végrehajtására kiadott 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (R.) 12. § (1) bekezdés és az 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 5. § (1) bekezdés a)-b), e)-g) pont] .

Az igénylő fellebbezése folytán eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság 55-07886/2011/0013. számú határozatával az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy a szolgálati időn belül, a nők kedvezményes öregségi teljes nyugdíjához szükséges jogosultsági időt 33 év és 311 napra felemelte, míg az összes szolgálati idő mértékét érintetlenül hagyta.

A határozatot az igénylő keresettel támadta meg a munkaügyi bíróság előtt és a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését kérte, sérelmezve azt, hogy az 1974. augusztus 30. és 1979. augusztus 6. napja között eltöltött időszakot kedvezményre jogosító kereső tevékenységgel járó szolgálati időként nem ismerték el, holott ezen időszak alatt is munkaviszonyban állt és nyugdíjjárulék fizetésére kötelezett volt a munkáltatója. A felperes szóban, a tárgyaláson jegyzőkönyvben (3. sorszámú jegyzőkönyv 2012. január 20-i tárgyalás) rögzített keresete szerint elsődlegesen a közigazgatási határozatok megváltoztatását kérte akként, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy a felperes a nők 40 éves munkaviszonyban töltött ideje alapján a kedvezményes öregségi nyugdíjra jogosult.

Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a szolgálati időbe a vitatott szünetelő munkaviszony beszámításra került mint nappali tagozaton folytatott egyetemi tanulmányi idő. A kedvezmény szempontjából kereső tevékenységnek az R. 12. § (1) bekezdésében írtak az alkalmazandók, az ott taxatív felsorolásban szereplő jogviszonyok alkalmasak a beszámításra. Hivatkozott az alperes még a 10/1974.(IV.14.) MüM számú rendeletben (MüM rendelet) írtakra is.

A Debreceni Munkaügyi Bíróság 6.M.800/2011/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az R. 12. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában írtakra, valamint a MüM rendelet azon rendelkezésére, miszerint a nappali tagozatos egyetemi tanulmányok folytatásának idején a munkaviszony szünetel és ez idő alatt ún. kereset térítést fizet a munkáltató. A nők kedvezményes nyugdíjára vonatkozó rendelkezés általános indokolása szerint, a hosszú munkaviszonnyal rendelkező nők nyugdíj kedvezményének megteremtése a nők kettős családi és munkahelyi szerepvállalásának, a családi helytállás mellett elért hosszú munkaviszonynak az elismerése. Ezért egyéb szolgálati időt például mint a tanulmányi időt nem lehet figyelembe venni. A tényleges munkavégzéssel járó munkaviszony időtartamát kívánta csak a jogalkotó a kedvezmény szempontjából elismerni. A munkaviszonyhoz kapcsolódó szolgálati idő számításához képest ezen kedvezményre jogosító szolgálati idő számítás egy speciális rendelkezés. Mivel a

felperes a nappali tanulmányok folytatásának ideje alatt tényleges kereső tevékenységet nem folytatott, kereset térítésként pénzbeli támogatásban részesült, azonban az nem nyert bizonyítást, hogy ezen juttatás után bármiféle járulék levonására vagy járulék befizetésére sor került volna, így az sem, hogy a felperes a vitatott időszakban a szünetelő munkaviszonya alatt ezen jogviszony alapján biztosított lett volna. Mindezek figyelembe vételével utasította el a munkaügyi bíróság a felperes keresetét.

A munkaügyi bíróság ítélete ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel törvénysértésre hivatkozva, és az ítéletnek a társadalombiztosítási határozatokra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra való kötelezését kérte. A felülvizsgálati kérelemben állította a felperes, hogy a perbeli időben a munkaviszonyként elismert időszakra a munkáltató a kereset térítés után fizetett társadalombiztosítási járulékot és e körben a bíróság elmulasztotta a bizonyítás lefolytatását. Utalt a Tny. 18. § (2a) és (2b) bekezdésében írt rendelkezésekre, valamint az R. 12. § (1) bekezdésében és a Tbj. 5. § a) pontjában írtakra. Ez utóbbi szerint a munkaviszonyban álló személy biztosítotttnak minősül, míg a nyugellátásról szóló törvény alapján szolgálati időnek számít az az időszak, amely alatt a biztosított nyugdíjjárulék fizetésére volt kötelezett és ezen kötelezettségét teljesítette is. A munkaügyi bíróság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 2. § (3) és 50. § (6) bekezdését is, mert nem folytatott le teljes körű bizonyítást a tényállás felderítése érdekében.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felperes által hivatkozott eljárásjogi és anyagi jogi szabályok keretei között bírálta felül a munkaügyi bíróság ítéletét és arra a megállapításra jutott, hogy az nem jogszabálysértő, a bíróság érdemben a jogszabályok helyes értelmezésével hozta meg döntését.

Ítéletének indokolásában helyesen hivatkozott a bíróság a Tny. 18. § (2a) és (2b) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseire, továbbá az R. 12. §-ában írtakra. A végrehajtási rendelet egyrészt taxatív felsorolást tartalmaz, másrészt visszautal a 29. § (8) bekezdésében, a 36. §, a 41. § és a 44. § (2) bekezdésében meghatározott szolgálati idők beszámíthatóságára és annak feltételeire. Nem vitás, hogy eme felsorolásban nem szerepel a

tanulói jogviszony, felsőfokú tanulmányi idő. Ez utóbbi kizárólag az R. 29. § (1) bekezdésében, mint szolgálati idő beszámítására jogosító jogviszony került meghatározásra, de kétségtelen, ekként azt alperes be is számította a felperes javára. A speciális, kedvezményes szolgálati időkénti megjelölésnél a tanulóviszonyt nem sorolták fel. Figyelemmel arra, hogy a Tny. 18. §-a egy nemhez és 40 év jogosultsági időhöz fűződő ún. kedvezményre jogosító szabály, ezért alkotmányos alapjogokat sem sért, még akkor sem, ha ezzel párhuzamosan egy fennálló munkaviszony szünetelt.

A munkaviszony szünetelésének ideje még ha keresetpótló juttatást fizettek is, a munkáltató nem vehető figyelembe a kedvezmény létrehozását célzó törvényalkotói akarat, szándék figyelembevételével, amelyre a munkaügyi bíróság is helyesen utalt a törvényhez fűzött indokolásra utalással.

A Tny. egyébként a munkaviszony és egyéb biztosításban töltött idő szünetelésével kapcsolatban külön rendelkezéseket tartalmaz és ezen külön rendelkezések lényege, hogy a 30 napot meghaladó szünetelés nem minősül biztosítottként eltöltött időnek.

A Kúria a következőket emeli ki a per tárgyát, illetve kérelmeket illetően. A jelen per tárgya szolgálati idő elismerése iránti kérelem elbírálása volt és nem öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelemről történő döntés. Ehhez képest sem a munkaügyi bíróságnak, sem a Kúriának nem volt módja a felperes kedvezményes öregségi nyugdíjra jogosultsága tekintetében bármiféle megállapítást tenni. Ez utóbbi körben azonban a Kúria nyomatékosan hivatkozik a Tny. 18. § (2c) bekezdésében írt rendelkezésre.

Az alperes perköltségigényt nem terjesztett elő, ezért ebben a körben a határozathozatalt a Kúria mellőzte a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján.

A per tárgyi illeték- és költségmentes a Tny. 81. §-a szerint, ezért a felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

Budapest, 2013. június 19.

Dr. Zsanthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő